

Ustawa dot. luteranów, 1994

USTAWA z dnia 13 maja 1994 r. o stosunku Państwa do Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w Rzeczypospolitej Polskiej.

Dz. U. z dnia 27 czerwca 1994 r. Nr 73, poz 323 z późn. zm.

obowiązuje od 12 lipca 1994 r.

Spis							treści:
Rozdział	1	Przepisy	ogólne	(art.	1	—	art. 5)
Rozdział	2	Organizacja	Kościoła	(art.	6	—	art. 11)
Rozdział	3	Działalność	Kościoła	(art.	12	—	art. 28)
Rozdział	4	Duszpasterstwo wojskowe i służba wojskowa	osób duchownych	(art.	29 - art. 32)		
Rozdział	5	Sprawy	majątkowe	(art.	33	—	art. 45a)
Rozdział	6	Przepisy przejściowe i końcowe (art. 46 — art. 48)					

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Kościół Ewangelicko-Augsburski w Rzeczypospolitej Polskiej, zwany dalej „Kościółem”, uznający jako jedyną zasadę i normę wiary i życia wszystkie księgi kanoniczne Pisma Świętego, a także wszystkie księgi symboliczne Kościoła Ewangelicko-Luterańskiego, korzysta z pełnej wolności wyznawania swojej wiary oraz wykonywania swojego kultu religijnego.

2. Kościół rządzi się w swoich sprawach wewnętrznych przepisami Zasadniczego Prawa Wewnętrznego, uchwalanego przez Synod Kościoła.

Art. 2. Kościół jest samodzielny i niezależny od jakiegokolwiek pozakrajowej władzy duchownej i świeckiej.

Art. 3. Wypełniając swoje funkcje Kościół może współdziałać z innymi kościołami w kraju i za granicą, należeć do krajowych organizacji międzykościelnych, a także międzynarodowych organizacji wyznaniowych i międzywyznaniowych.

Art. 4. 1. Kościół może otaczać opieką duszpasterską współwyznawców spośród osób innych narodowości zamieszkałych bądź przebywających czasowo na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Utworzenie lub zniesienie jednostki organizacyjnej Kościoła za granicą Rzeczypospolitej Polskiej może nastąpić przy zachowaniu przepisów prawa państwa, na którego terytorium ma ona swoją siedzibę.

3. Kościół zawiadamia Ministra - Szefa Urzędu Rady Ministrów o utworzeniu lub zniesieniu jednostki organizacyjnej za granicą.

Art. 5. 1. W sprawach odnoszących się do Kościoła, nie uregulowanych niniejszą ustawą, stosuje się przepisy ustawy z dnia 17 maja 1989 r. o gwarancjach wolności sumienia i wyznania (Dz. U. Nr 29, poz. 155, z 1990 r. Nr 51, poz. 297, Nr 55, poz. 321 i Nr 86, poz. 504, z 1991 r. Nr 95, poz. 425 oraz z 1993 r. Nr 7, poz. 34).

2. Zmiany niniejszej ustawy wymagają uprzedniej opinii Synodu Kościoła.

Rozdział 2

Organizacja Kościoła

Art. 6. Organizację wewnętrzną Kościoła określa Zasadnicze Prawo Wewnętrzne.

Art. 7. 1. Kościół jako całość oraz jego jednostki organizacyjne: diecezje, parafie i diakonaty posiadają osobowość prawną.

2. Inne jednostki organizacyjne Kościoła mogą, na wniosek Konsystorza, uzyskać osobowość prawną w drodze rozporządzenia Ministra — Szefa Urzędu Rady Ministrów.

Art. 8. 1. Tworzenie przez Kościół jednostek organizacyjnych, o których mowa w art. 7 ust. 1, oraz znoszenie i przekształcanie już istniejących następuje w trybie przewidzianym w przepisach wewnątrzkościelnych.

2. Kościelne jednostki organizacyjne, o których mowa w art. 7 ust. 1, nabywają osobowość prawną z chwilą powiadomienia właściwego organu administracji rządowej o ich utworzeniu.

3. Właściwym organem jest:

- 1) odnośnie do diecezji — minister właściwy do spraw wyznań religijnych,
- 2) odnośnie do parafii i diakonatów — wojewoda.

4. Powiadomienie powinno zawierać:

- 1) nazwę kościelnej osoby prawnej,
- 2) jej siedzibę,
- 3) w odniesieniu do diecezji i parafii — ich zasięg terytorialny.

5. Właściwa władza kościelna powiadamia niezwłocznie organ administracji rządowej, wymieniony w ust. 3, o:

- 1) zmianach dotyczących nazwy i siedziby kościelnej osoby prawnej oraz o zmianie jej granic,
- 2) połączeniu, podziale i zniesieniu kościelnej osoby prawnej.

6. Odpis powiadomienia z umieszczonym na nim potwierdzeniem odbioru jest dowodem uzyskania osobowości prawnej.

Art. 9. Organami osób prawnych wymienionych w art. 7 są:

- 1) dla Kościoła jako całości — Synod Kościoła, Rada Synodalna, Konsystorz, Biskup Kościoła,
- 2) dla diecezji — Synod Diecezjalny, Rada Diecezjalna, Biskup Diecezjalny,
- 3) dla parafii — Zgromadzenie Parafialne, Rada Parafialna, Proboszcz,
- 4) dla diakonatu — Zarząd, Rada Sióstr, Rada Opiekuńcza.

Art. 10. Kościelna osoba prawna nie odpowiada za zobowiązania innej kościelnej osoby prawnej.

Art. 11. Kościelne wydawnictwa, zakłady charytatywno-opiekuńcze, opiekuńczo-wychowawcze, szkoły, placówki oświatowo-wychowawcze, zakłady opieki zdrowotnej, a także zakłady gospodarcze nie posiadające osobowości prawnej działają w ramach tych kościelnych osób prawnych, które je powołały.

Rozdział 3

Działalność Kościoła

Art. 12. Organizowanie kultu publicznego i jego sprawowanie podlegają wyłącznie władzy kościelnej.

Art. 12a. 1. Małżeństwo zawarte w formie przewidzianej Zasadniczym Prawem Wewnętrznym Kościoła wywołuje skutki cywilne, jeżeli odpowiada wymogom określonym w Kodeksie rodzinnym i opiekuńczym.

2. Osobę duchowną, przed którą składa się oświadczenia o zawarciu małżeństwa, określa Zasadnicze Prawo Wewnętrzne Kościoła.

Art. 13. Religijne uroczystości pogrzebowe i nabożeństwa dla uczczenia pamięci zmarłych mogą odbywać się także na cmentarzach komunalnych, przy zachowaniu obowiązujących przepisów porządkowych.

Art. 14. Osobom należącym do Kościoła przysługuje prawo zwolnienia od nauki lub pracy w następujące święta ewangeliczne nie będące dniami ustawowo wolnymi od pracy:

- 1) Wielki Piątek — Pamiątka Śmierci Chrystusa Pana,
- 2) Święto Wniebowstąpienia Chrystusa Pana,
- 3) 31 października — Święto Reformacji,

na warunkach określonych w ustawie z dnia 17 maja 1989 r. o gwarancjach wolności sumienia i wyznania (Dz. U. Nr 29, poz. 155, z 1990 r. Nr 51, poz. 297, Nr 55, poz. 321 i Nr 86, poz. 504, z 1991 r. Nr 95, poz. 425 oraz z 1993 r. Nr 7, poz. 34).

Art. 15. 1. Kościół prowadzi konfesyjne nauczanie religii na zasadach określonych przez właściwą władzę kościelną.

2. Nauczanie religii w szkołach publicznych regulują odrębne przepisy.

Art. 16. 1. Szkoły oraz placówki oświatowo-wychowawcze i opiekuńczo-wychowawcze, prowadzone przez Kościół, mają charakter wyznaniowy i podlegają władzy kościelnej.

2. Zasady organizacyjno-programowe prowadzenia tych placówek określają odrębne przepisy.

Art. 17. 1. Do nauczycieli i wychowawców zatrudnionych w szkołach i placówkach

oświatowo-wychowawczych i opiekuńczo-wychowawczych prowadzonych przez kościelne osoby prawne stosuje się przepisy o prawach i obowiązkach, ustalone dla nauczycieli i wychowawców zatrudnionych w publicznych szkołach i placówkach oświatowo-wychowawczych oraz opiekuńczo-wychowawczych, z uwzględnieniem ust. 2.

2. Szczegółowy zakres uprawnień i obowiązków, o których mowa w ust. 1, określa Minister Edukacji Narodowej na wniosek Synodu Kościoła.

3. Pracownikom szkół i placówek oświatowo-wychowawczych oraz placówek opiekuńczo-wychowawczych nie będących nauczycielami lub wychowawcami przysługują uprawnienia i świadczenia przewidziane dla tej kategorii pracowników zatrudnionych w publicznych szkołach i placówkach.

Art. 18. 1. Uczącym się w szkołach prowadzonych przez kościelne osoby prawne przysługują świadczenia publicznych zakładów opieki zdrowotnej i ulgi w opłatach za przejazdy środkami publicznego transportu zbiorowego na równi z uczniami szkół publicznych.

2. Rodzicom lub opiekunom prawnym uczniów szkół prowadzonych przez kościelne osoby prawne przysługuje prawo do zasiłków rodzinnych na równi z rodzicami lub opiekunami uczniów szkół publicznych.

Art. 19. 1. Kościołowi przysługuje prawo tworzenia i prowadzenia wyższych szkół teologicznych.

2. Poręcza się Kościołowi prawo do kształcenia w zakresie teologii ewangelickiej w samodzielnej jednostce naukowo-dydaktycznej w ramach Chrześcijańskiej Akademii Teologicznej w Warszawie.

Art. 20. 1. Kościół ma prawo emitowania w publicznych środkach masowego przekazu nabożeństw w niedziele i święta ewangelickie oraz swoich programów religijno-moralnych, społecznych i kulturalnych.

2. Sposób realizacji uprawnień określonych w ust. 1 określi porozumienie między Kościołem a właściwą jednostką publicznej radiofonii i telewizji.

Art. 21. 1. Dzieciom i młodzieży wyznania ewangelicko-augsburskiego, przebywającym w zakładach opiekuńczych i wychowawczych, sanatoriach, prewentoriach i szpitalach, zapewnia się prawo do uczestniczenia w nauczaniu religii oraz udziału w nabożeństwach i innych praktykach religijnych.

2. Szczegółowe przepisy w sprawach, o których mowa w ust. 1, wydadzą Minister Edukacji Narodowej oraz Minister Zdrowia i Opieki Społecznej, w porozumieniu z Kościołem.

3. Dzieciom i młodzieży korzystającym ze zorganizowanych form wypoczynku wakacyjnego zapewnia się prawo uczestniczenia w nabożeństwach i wykonywania innych praktyk religijnych.

Art. 22. 1. Prawo wykonywania praktyk religijnych i korzystania z opieki duszpasterskiej zapewnia się osobom przebywającym w zakładach opieki zdrowotnej oraz zamkniętych zakładach pomocy społecznej.

2. Nabożeństwa dla osób, o których mowa w ust. 1, odbywają się w kaplicach lub innych pomieszczeniach udostępnianych na ten cel przez kierowników właściwych instytucji.

Art. 23. 1. (utracił moc).

2. (utracił moc).

3. Nieletnim wyznania ewangelicko-augsburskiego, przebywającym w zakładach poprawczych i schroniskach dla nieletnich, zapewnia się możliwość wykonywania praktyk religijnych, korzystania z opieki duszpasterskiej oraz uczestniczenia w nabożeństwach w niedziele i święta ewangelickie. Nieletnim, którzy nie mają możliwości uczestniczenia w nabożeństwach na terenie zakładów lub schronisk, należy zapewnić wysłuchanie nabożeństw transmitowanych przez środki masowego przekazu.

4. W celu zaspokojenia potrzeb, o których mowa w ust. 1-3, władze kościelne mogą wyznaczać kapelanów.

Art. 24. 1. Organizacjami ewangelickimi w rozumieniu ustawy są organizacje tworzone w oparciu o uchwały Konsystorza w celu prowadzenia zgodnej z nauką Kościoła działalności społeczno-kulturalnej, oświatowo-wychowawczej i charytatywno-opiekuńczej.

2. Do organizacji ewangelickich stosuje się przepisy prawa o stowarzyszeniach, z tym że:

1) Konsystorzowi przysługuje prawo uchylenia uchwały, o której mowa w ust. 1, z równoczesnym wystąpieniem do sądu z wnioskiem o rozwiązanie stowarzyszenia,

2) wystąpienie do sądu o rozwiązanie stowarzyszenia przez organ właściwy w

rozumieniu prawa o stowarzyszeniach następuje po zasięgnięciu opinii Konsystorza,
3) w przypadku likwidacji organizacji ewangelickiej majątek jej przechodzi na własność Kościoła jako całości.

Art. 25. Kościół i jego osoby prawne prowadzą własną działalność charytatywno-opiekuńczą. W szczególności mogą prowadzić wyznaniowe zakłady opiekuńczo-wychowawcze, charytatywno-opiekuńcze i zakłady opieki zdrowotnej.

Art. 26. Grunty stanowiące własność osób prawnych Kościoła powinny być w planach zagospodarowania przestrzennego przeznaczone w pierwszej kolejności pod budownictwo sakralne i kościelne.

Art. 27. 1. Grunty stanowiące własność Skarbu Państwa lub własność jednostek samorządu terytorialnego, przeznaczone w planach zagospodarowania przestrzennego na potrzeby Kościoła, na wniosek władz kościelnych będą oddawane w użytkowanie wieczyste albo mogą być sprzedane kościelnym osobom prawnym.

2. Nie pobiera się opłat za użytkowanie wieczyste nieruchomości przekazanych na potrzeby zakładów charytatywno-opiekuńczych i punktów katechetycznych.

Art. 28. Parafie mają prawo posiadania, zarządzania oraz zakładania i poszerzania cmentarzy grzebalnych.

Rozdział 4

Duszpasterstwo wojskowe i służba wojskowa osób duchownych

Art. 29. 1. Żołnierzom wyznania ewangelicko-augsburskiego pełniącym czynną służbę wojskową zapewnia się możliwość uczestniczenia — poza terenem jednostek wojskowych - w nabożeństwach i czynnościach religijnych w niedziele i święta ewangelickie, jeżeli w miejscowości stacjonowania jednostki wojskowej lub w jej pobliżu znajduje się kościół lub kaplica i jeżeli nie koliduje to z ważnymi obowiązkami służbowymi.

2. Opiekę duszpasterską dla żołnierzy, o których mowa w ust. 1, zapewniają kapelani wojskowi.

Art. 30. 1. Kapelani wojskowi stanowią wyodrębniony korpus osobowy żołnierzy zawodowych w ramach Ewangelickiego Duszpasterstwa Wojskowego.

2. Kapelani wojskowi podlegają w zakresie służby wojskowej organom wojskowym, a w zakresie duszpasterstwa — władzy kościelnej.

Art. 31. 1. Ewangelickim Duszpasterstwem Wojskowym kieruje Naczelny Kapelan Wojskowy, którego mianuje i odwołuje Minister Obrony Narodowej w uzgodnieniu z Konsystorzem Kościoła.

2. Szczegółowy tryb powoływania i odwoływania Naczelnego Kapelana Wojskowego i kapelanów wojskowych oraz organizację Ewangelickiego Duszpasterstwa Wojskowego określa statut uchwalony przez Konsystorz Kościoła w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej.

3. Statut Ewangelickiego Duszpasterstwa Wojskowego ogłasza Minister Obrony Narodowej.

Art. 32. 1. Absolwentów akademickich studiów teologicznych, w czasie przygotowywania się do powołania na urząd duchowny (ordynacji), nie dłuższym jednak niż 2 lata od dnia, w którym stali się absolwentami szkoły wyższej, nie powołuje się do odbycia przeszkolenia wojskowego.

2. Ordynowani duchowni są przenoszani do rezerwy i nie odbywają ćwiczeń wojskowych w czasie pokoju, z wyjątkiem przypadku przeszkolenia, za zgodą Biskupa Kościoła, do pełnienia funkcji kapelanów lub do służby sanitarnej.

Rozdział 5

Sprawy majątkowe

Art. 33. Kościołowi i jego osobom prawnym przysługuje prawo do swobodnego nabywania, posiadania i zbywania mienia ruchomego i nieruchomości oraz zarządzania swoim majątkiem.

Art. 34. 1. Majątek i przychody kościelnych osób prawnych podlegają ogólnym przepisom podatkowym, a w szczególności art. 17 ust. 1 pkt 4a i 4b ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 1993 r. Nr 106, poz. 482 i Nr 134, poz. 646 oraz z 1994 r. Nr 1, poz. 2 i Nr 43, poz. 163).

2. Darowizny na kościelną działalność charytatywno-opiekuńczą pochodzące od osób fizycznych są wyłączone z podstawy opodatkowania darczyńców podatkiem dochodowym, jeżeli kościelna osoba prawna przedstawi darczyńcy pokwitowanie odbioru oraz — w okresie dwóch lat od dnia przekazania darowizny — sprawozdanie o przeznaczeniu jej na tę

działalność.

3. Kościelne osoby prawne są zwolnione od podatku od nieruchomości lub ich części stanowiących własność tych osób albo używanych przez nie, na podstawie innego tytułu prawnego, na cele niemieszkalne, z wyjątkiem części zajmowanej na wykonywanie działalności gospodarczej.

4. Zwolnienie od podatku od nieruchomości obejmuje nieruchomości lub ich części, przeznaczone na cele mieszkalne duchownych i członków diakonatów, jeżeli:

- 1) są one wpisane do rejestru zabytków,
- 2) służą jako domy księży emerytów lub znajdują się w budynkach stanowiących każdorazowo siedziby Biskupa Kościoła i Biskupów Diecezjalnych.

5. Nabywanie i zbywanie rzeczy i praw majątkowych przez kościelne osoby prawne w drodze czynności prawnych oraz spadkobrania, zapisu i zasiedzenia jest zwolnione od opłaty skarbowej, jeżeli ich przedmiotem są:

- 1) rzeczy i prawa nie przeznaczone do działalności gospodarczej,
- 2) sprowadzone z zagranicy maszyny, urządzenia i materiały poligraficzne oraz papier.

6. Nabywanie rzeczy i praw majątkowych, o których mowa w ust. 5, jest zwolnione od opłat sądowych, z wyłączeniem opłat kancelaryjnych.

Art. 35. Zwalnia się z należności celnych przywozowych towary przeznaczone na cele charytatywno-opiekuńcze i oświatowo-wychowawcze oraz towary o charakterze kulturalnym przeznaczone na cele kultu, przywożone dla kościelnych osób prawnych, w granicach i na warunkach określonych w rozporządzeniu nr 918/83/EWG z dnia 28 marca 1983 r. ustanawiającym wspólnotowy system zwolnień celnych (Dz. Urz. WE L 105 z 23.4.1983), ostatnio zmienionym aktem dotyczącym warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej (Dz. Urz. WE L 236 z 23.9.2003).

Art. 36. 1. Kościelne osoby prawne mają prawo do zbierania ofiar na cele religijne, kościelne, działalność charytatywno-opiekuńczą, naukową, oświatową i wychowawczą oraz utrzymanie duchownych i członków diakonatów.

2. Zbiórki wymienione w ust. 1 nie wymagają pozwolenia właściwego organu, jeżeli odbywają się w obrębie terenów kościelnych, kaplic oraz w miejscach i okolicznościach zwyczajowo przyjętych w danej okolicy i w sposób tradycyjnie ustalony.

Art. 37. W razie zniesienia kościelnej osoby prawnej, jej majątek przechodzi na Kościół jako całość.

Art. 38. Niezależnie od ustawowego ubezpieczenia duchownych, Kościół prowadzi Fundusz Socjalny Kościoła, który, w rozumieniu ustawy, nie jest działalnością gospodarczą.

Art. 39. 1. Nieruchomości lub ich części pozostające w dniu wejścia w życie ustawy we władaniu kościelnych osób prawnych stają się z mocy prawa ich własnością, jeżeli:

- 1) były własnością diecezji, parafii i filiałów wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik do dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 listopada 1936 r. o stosunku Państwa do Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 88, poz. 613, z 1945 r. Nr 48, poz. 271 i z 1947 r. Nr 52, poz. 272) oraz diakonatów,
- 2) były własnością parafii (gmin, zborów) Kościołów Ewangelicko-Unijnych, Kościoła Staroluterskiego, Ewangelickiego Kościoła wyznań augsburskiego i helweckiego oraz Braci Morawskich (Hernhutów),
- 3) podlegały przepisom dekretu z dnia 24 kwietnia 1952 r. o zniesieniu fundacji (Dz. U. Nr 25, poz. 172 i z 1957 r. Nr 1, poz. 3), a zostały poręczone, pozostawione, wydzierżawione, wynajęte lub przekazane kościelnym osobom prawnym,
- 4) znajdują się na nich cmentarze lub obiekty sakralne oraz obiekty funkcjonalnie związane z obiektami sakralnymi; dotyczy to również obiektów położonych na obszarze miasta stołecznego Warszawy.

2. Stwierdzenie przejścia własności nieruchomości lub ich części, o których mowa w ust. 1, następuje w drodze decyzji wojewody.

3. Nabycie własności nieruchomości lub ich części na podstawie ust. 1 jest wolne od podatków i opłat z tym związanych, a wynikające z niego wpisy do ksiąg wieczystych i ich

zakładanie są wolne od opłat.

4. Postępowanie sądowe lub administracyjne dotyczące nieruchomości, o których mowa w ust. 1, ulega zawieszeniu do czasu wydania decyzji, o której mowa w ust. 2.

Art. 40. 1. Na wniosek kościelnej osoby prawnej wszczyna się postępowanie, zwane dalej „postępowaniem regulacyjnym”, w przedmiocie przywrócenia własności przejętych na rzecz Skarbu Państwa nieruchomości lub ich części, o których mowa w art. 39 ust. 1 pkt 1 i 2:

1) rolnych i leśnych przejętych w toku wykonania ustawy z dnia 20 marca 1950 r. o przejęciu przez Państwo dóbr martwej ręki, poręczeniu proboszczom posiadania gospodarstw rolnych i utworzeniu Funduszu Kościelnego (Dz. U. Nr 9, poz. 87 i Nr 10, poz. 111 oraz z 1969 r. Nr 13, poz. 95), jeżeli nie wydzielono z nich należnych, w myśl tej ustawy, gospodarstw rolnych proboszczów,

2) wywłaszczonych, jeżeli odszkodowanie nie zostało wypłacone lub podjęte,

3) przejętych na podstawie dekretu z dnia 26 października 1945 r. o własności i użytkowaniu gruntów na obszarze miasta stołecznego Warszawy (Dz. U. Nr 50, poz. 279), z zastrzeżeniem ust. 2,

4) przejętych we władanie państwowych jednostek organizacyjnych bez tytułu prawnego, bez względu na późniejsze ustawodawstwo konwalidujące to przejęcie.

2. W odniesieniu do nieruchomości objętych dekretem określonym w ust. 1 pkt 3 przedmiotem postępowania regulacyjnego może być przywrócenie własności budynków i ustanowienie użytkowania wieczystego gruntów.

3. Jeżeli własność nieruchomości nie może zostać przywrócona kościelnej osobie prawnej, przyznaje się jej nieruchomość zamienną, a jeśli nie jest to możliwe lub natrafia na trudne do przezwyciężenia przeszkody, odszkodowanie jest ustalane według przepisów o wywłaszczaniu nieruchomości.

4. Regulacja nie może naruszać praw nabytych przez niepaństwowe osoby trzecie, a w szczególności przez inne kościoły i związki wyznaniowe oraz rolników indywidualnych.

Art. 41. 1. Przedmiotem postępowania regulacyjnego może być również nieodpłatne przekazanie własności nie pozostających w dniu wejścia w życie ustawy we władaniu kościelnych osób prawnych nieruchomości lub ich części:

1) o których mowa w art. 39 ust. 1 pkt 1-3,

2) będących uprzednio własnością parafii (gmin, zborów) ewangelickich, działających do 1945 r. na Ziemiach Zachodnich i Północnych, jeśli są one niezbędne na cele kultowe lub dla prowadzenia przez kościelne osoby prawne działalności oświatowo-wychowawczej, charytatywno-opiekuńczej i opiekuńczo-wychowawczej.

2. Przepis art. 40 ust. 4 stosuje się odpowiednio.

Art. 42. Majątek nieruchomy, przekazany na własność gminie w trybie ustawy z dnia 10 maja 1990 r. — Przepisy wprowadzające ustawę o samorządzie terytorialnym i ustawę o pracownikach samorządowych (Dz. U. Nr 32, poz. 191, Nr 43, poz. 253 i Nr 92, poz. 541, z 1991 r. Nr 34, poz. 151, z 1992 r. Nr 6, poz. 20, z 1993 r. Nr 40, poz. 180 oraz z 1994 r. Nr 1, poz. 3 i Nr 65, poz. 285), podlega postępowaniu, o którym mowa w art. 40 i 41.

Art. 43. 1. Postępowanie regulacyjne, o którym mowa w art. 40 i 41, przeprowadza Komisja Regulacyjna, zwana dalej „Komisją”, złożona z przedstawicieli wyznaczonych w równej liczbie przez Ministra — Szefa Urzędu Rady Ministrów i Konsystorz Kościoła.

2. Uczestnikami postępowania regulacyjnego są oprócz wnioskodawcy wszystkie zainteresowane jednostki państwowe, samorządowe i kościelne.

3. Wnioski o wszczęcie postępowania regulacyjnego zgłasza się w terminie dwóch lat od dnia wejścia w życie ustawy. Roszczenia nie zgłoszone w tym terminie wygasają.

4. Postępowanie sądowe lub administracyjne dotyczące nieruchomości, o których mowa w art. 40 i 41, ulega zawieszeniu, a sądy i organy administracji państwowej przekazują ich akta do Komisji Regulacyjnej.

5. Komisja rozpatruje sprawy w zespołach orzekających, w skład których wchodzi po dwóch członków wyznaczonych przez Ministra — Szefa Urzędu Rady Ministrów i Konsystorz Kościoła.

6. Postępowanie regulacyjne jest wolne od opłat.

7. Liczebność Komisji, szczegółowy tryb postępowania regulacyjnego oraz wynagrodzenie dla członków Komisji i personelu pomocniczego określi Minister — Szef Urzędu Rady Ministrów w porozumieniu z Konsystorzem Kościoła.

Art. 44. 1. Zespół orzekający po otrzymaniu wniosku o wszczęcie postępowania

regulacyjnego bada, czy jest ono dopuszczalne, a wniosek niedopuszczalny odrzuca.

2. Uczestnicy postępowania mogą zawrzeć ugode przed zespołem orzekającym. Jeżeli ugoda nie została zawarta, zespół wydaje orzeczenie. Ugody i orzeczenia mają moc sądowych tytułów egzekucyjnych.

3. Orzeczenia uwzględniające wniosek, jak i ugody zawarte przed zespołem orzekającym, powinny określać:

- 1) stan prawny nieruchomości,
- 2) związane z tym stanem obowiązki uczestników postępowania, a w szczególności obowiązek wydania w oznaczonym terminie nieruchomości, jeżeli nie znajduje się ona we władaniu wnioskodawcy,
- 3) w razie przyznania odszkodowania obowiązek i termin zapłaty należnej z tego tytułu kwoty.

4. Orzeczenie jak i ugoda stanowią podstawę do dokonania wpisów w księgach wieczystych i w ewidencji gruntów. Przepis art. 39 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

5. Od orzeczenia zespołu orzekającego nie przysługuje odwołanie.

6. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, określi, z mienia których państwowych jednostek organizacyjnych lub jednostek samorządu terytorialnego może być wyłączona nieruchomość w celu jej przekazania jako nieruchomość zamienna lub na którą państwową jednostkę organizacyjną może być nałożony obowiązek zapłaty odszkodowania.

Art. 45. 1. Jeżeli zespół orzekający nie uzgodni orzeczenia, zawiadamia o tym pisemnie uczestników postępowania regulacyjnego.

2. Uczestnicy postępowania regulacyjnego mogą, w terminie sześciu miesięcy od otrzymania zawiadomienia, wystąpić o podjęcie zawieszono postępowania sądowego lub administracyjnego, a jeżeli nie było ono wszczęte — wystąpić na drogę sądową pod rygorem wygaśnięcia roszczenia. Przy rozpoznawaniu sprawy sąd stosuje zasady określone w art. 40 i 41.

Art. 45a. 1. Na wniosek Kościoła lub jego osób prawnych wojewoda lub inny organ wykonujący w imieniu Skarbu Państwa prawa wynikające z własności nieruchomości albo organy gmin w zakresie swoich właściwości — mogą nieodpłatnie przekazać Kościołowi lub jego osobom prawnym własność nieruchomości lub ich części:

- 1) jeżeli są one niezbędne do sprawowania kultu religijnego lub działalności kościelnych osób prawnych w zakresie charytatywno-opiekuńczym lub oświatowo-wychowawczym,
- 2) w celu utworzenia lub powiększenia gospodarstwa rolnego parafii działających na Ziemiach Zachodnich i Północnych, o powierzchni do 15 ha użytków rolnych łącznie dla jednej parafii.

2. Przepis art. 39 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

Rozdział 6

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 46. Wykaz jednostek organizacyjnych będących osobami prawnymi w dniu wejścia w życie ustawy stanowi załącznik do ustawy.

Art. 46a. Wnioski, o których mowa w art. 45a ust. 1, mogą być składane w terminie do dnia 31 grudnia 1998 r.

Art. 47. Tracą moc:

- 1) dekret Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 listopada 1936 r. o stosunku Państwa do Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 88, poz. 613, z 1945 r. Nr 48, poz. 271 i z 1947 r. Nr 52, poz. 272),
- 2) ustawa z dnia 4 lipca 1947 r. w sprawie zmiany dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 listopada 1936 r. o stosunku Państwa do Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 52, poz. 272 i z 1985 r. Nr 22, poz. 99).

Art. 48. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Wałęsa*

*

Załącznik do ustawy z dnia 13 maja 1994 r. (poz. 323)

WYKAZ DIECEZJI, PARAFII I DIAKONATÓW KOŚCIOŁA EWANGELICKO-AUGSBURSKIEGO W RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ:

I. Diecezja Cieszyńska

Parafia		Biała
Parafia		Bielsko
Parafia		Brenna-Górki
Parafia		Cieszyn
Parafia		Cisownica
Parafia		Czechowice-Dziedzice
Parafia		Drogomyśl
Parafia		Goeszów
Parafia		Istebna
Parafia		Jaworze
Parafia		Wieszczęta-Kowale
Parafia		Międzyrzecze
Parafia		Skoczów
Parafia	Stare	Bielsko
Parafia		Ustroń
Parafia Wisła		

II. Diecezja Katowicka

Parafia		Brzeg
Parafia		Bytom
Parafia		Chorzów
Parafia		Czerwionka
Parafia		Częstochowa
Parafia		Gliwice
Parafia		Golasowice
Parafia		Gołkowice
Parafia		Hołdunów
Parafia	Jastrzębie	Zdrój
Parafia		Katowice
Parafia		Kluczbork
Parafia		Kraków
Parafia		Laryszów
Parafia	Lasowice	Wielkie
Parafia		Lubienie
Parafia		Miechowice
Parafia		Mikołów
Parafia		Mysłowice
Parafia	Nowy	Śącz-Stadło
Parafia		Opole
Parafia		Orzesze
Parafia		Pokój
Parafia		Pszczyna
Parafia		Pyskowice
Parafia		Racibórz
Parafia		Rybnik
Parafia		Siemianowice
Parafia		Sosnowiec
Parafia		Studzionka
Parafia		Szopienice
Parafia	Ściborzyce	Wielkie
Parafia		Świętochłowice
Parafia	Tarnowskie	Góry
Parafia		Warszowice
Parafia		Wirek
Parafia	Wodzisław	Śląski
Parafia		Wołczyn
Parafia		Zabrze
Parafia Żory		

III. Diecezja Mazurska

Parafia		Działdowo
---------	--	-----------

Parafia				Giżycko
Parafia				Kętrzyn
Parafia				Mikołajki
Parafia				Mragowo
Parafia				Nidzica
Parafia				Olsztyn
Parafia				Ostróda
Parafia				Pasym
Parafia				Pisz
Parafia				Ryn
Parafia				Sorkwity
Parafia				Suwałki
Parafia	Szczytno			

IV. Diecezja Pomorsko-Wielkopolska

Parafia				Bydgoszcz
Parafia				Elbląg
Parafia			Gdańsk-Gdynia-Sopot	
Parafia				Grudziądz
Parafia				Kalisz
Parafia				Kępno
Parafia				Konin
Parafia				Koszalin
Parafia				Lipno
Parafia		Ostrów		Wielkopolski
Parafia				Poznań
Parafia				Rypin
Parafia				Słupsk
Parafia				Stawiszyn
Parafia				Toruń
Parafia				Turek
Parafia	Włocławek			

V. Diecezja Warszawska

Parafia			Aleksandrów				Łódzki
Parafia							Kutno
Parafia							Lublin
Parafia							Łask
Parafia							Łowicz
Parafia							Łódź
Parafia							Ozorków
Parafia							Pabianice
Parafia			Piotrków				Trybunalski
Parafia							Płock
Parafia							Poddębice
Parafia							Radom
Parafia			Rawa				Mazowiecka
Parafia			Tomaszów				Mazowiecki
Parafia			—		Parafia	św.	Trójcy
Parafia	Warszawa	—			Parafia	Wniebowstąpienia	Pańskiego
Parafia	Warszawa						Węgrów
Parafia							Wieluń
Parafia			Zduńska				Wola
Parafia							Zelów-Belchatów
Parafia							Zgierz
Parafia	Żyrardów						

VI. Diecezja Wrocławska

Parafia			Jelenia				Góra-Cieplice
Parafia			Gorzów				Wielkopolski
Parafia							Jawor

Parafia					Karpacz
Parafia					Kłodzko
Parafia					Legnica
Parafia					Międzybórz
Parafia					Syców
Parafia					Szczecin
Parafia					Świdnica
Parafia					Wałbrzych
Parafia	Wrocław	—	Parafia	Opatrzności	Bożej
Parafia	Wrocław	—	Parafia	Świętego	Krzysztofa
Parafia			Zielona		Góra
Parafia Żary					

VII. Ewangelicki Diakonat Żeński „Eben-Ezer”

Dziegiełłów

(Publikacja: 01-09-2002 Ostatnia zmiana: 15-07-2004)

Oryginał. (<http://www.racjonalista.pl/kk.php/s,2375>)

Contents Copyright © 2000-2008 by Mariusz Agnosiewicz

Programming Copyright © 2001-2008 Michał Przech

Autorem tej witryny jest Michał Przech, zwany niżej Autorem.

Właścicielem witryny są Mariusz Agnosiewicz oraz Autor.

Żadna część niniejszych opracowań nie może być wykorzystywana w celach komercyjnych, bez uprzedniej pisemnej zgody Właściciela, który zastrzega sobie niniejszym wszelkie prawa, przewidziane

w przepisach szczególnych, oraz zgodnie z prawem cywilnym i handlowym, w szczególności z tytułu praw autorskich, wynalazczych, znaków towarowych do tej witryny i jakiegokolwiek ich części.

Wszystkie strony tego serwisu, wliczając w to strukturę podkatalogów, skrypty JavaScript oraz inne programy komputerowe, zostały wytworzone i są administrowane przez Autora. Stanowią one wyłączną własność Właściciela. Właściciel zastrzega sobie prawo do okresowych modyfikacji zawartości tej witryny oraz opisu niniejszych Praw Autorskich bez uprzedniego powiadomienia. Jeżeli nie akceptujesz tej polityki możesz nie odwiedzać tej witryny i nie korzystać z jej zasobów.

Informacje zawarte na tej witrynie przeznaczone są do użytku prywatnego osób odwiedzających te strony. Można je pobierać, drukować i przeglądać jedynie w celach informacyjnych, bez czerpania z tego tytułu korzyści finansowych lub pobierania wynagrodzenia w dowolnej formie. Modyfikacja zawartości stron oraz skryptów jest zabroniona. Niniejszym udziela się zgody na swobodne kopiowanie dokumentów serwisu Racjonalista.pl tak w formie elektronicznej, jak i drukowanej, w celach innych niż handlowe, z zachowaniem tej informacji.

Plik PDF, który czytasz, może być rozpowszechniany jedynie w formie oryginalnej, w jakiej występuje na witrynie. **Plik ten nie może być traktowany jako oficjalna lub oryginalna wersja tekstu, jaki zawiera.**

Treść tego zapisu stosuje się do wersji zarówno polsko jak i angielskojęzycznych serwisu pod domenami Racjonalista.pl, TheRationalist.eu.org oraz Neutrum.eu.org.

Wszelkie pytania prosimy kierować do redakcja@racjonalista.pl